

ВОЈНИ СУД У БЕОГРАДУ  
КВ број 26/03  
13. марта 2003. године

300/69  
САВЕЗНИ СУД  
18.3.1999 год  
БЕОГРАД

### САВЕЗНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

Војни суд у Београду, у већу састављеном од председника суда пуковника Ђорђа Трифуновића, као председника већа и судија мајора Милорада Королије и мајора Бране Турковића, као чланова већа, уз суделовање Марине Стојков, као записничара, у кривичном предмету опт. **ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. КЗ Р Србије, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139. ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у подстрекивању, у вези чл. 23.ст.1. КЗ СРЈ, опт. **МИЛОРАДА ПЕЛЕМИША**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, и кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33.ст.3. у вези ст.2. и 1. Закона о оружју и муницији Р Србије (ЗООМ-а), опт. **СЛОБОДАНА ОРЕШАНИНА**, због кривичног дела шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33.ст.2. у вези ст.1. ЗООМ Р Србије, опт. **БРАНКА ВЛАЧА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и опт. **РАДЕТА ПЕТРОВИЋА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, одлучујући о предлогу председника претресног већа, ИК број 165/02 од 28. фебруара 2003. године - за покретање сукоба надлежности, у седници већа одржаној дана 13. марта 2003. године, а на основу чл. 38. ст.1. у вези чл. 24. ст.6. Законика о кривичном поступку (ЗКП-а), одлучио је да се Савезном суду поднесе

### предлог

да Савезни суд, утврди да је за суђење опт. **ЈУГОСЛАВА ПЕТРУШИЋА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. КЗ Р Србије, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139. ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у подстрекивању, у вези чл. 23.ст.1. КЗ СРЈ, опт. **МИЛОРАДА ПЕЛЕМИША**, због кривичног дела изнуде из чл.



180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, и кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33.ст.3. у вези ст.2. и 1. Закона о оружју и муницији Р Србије (ЗООМ-а), опт. **СЛОБОДАНА ОРЕШАНИНА**, због кривичног дела шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33.ст.2. у вези ст.1. ЗООМ Р Србије, опт. **БРАНКА ВЛАЧА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и опт. **РАДЕТА ПЕТРОВИЋА**, због кривичног дела изнуде из чл. 180.ст.2. у вези ст.1. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним делом шпијунаже из чл. 128.ст.3. у вези чл. 139.ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ, и кривичног дела убиства из чл. 47.ст.2. тач.6. КЗ Р Србије, у саизвршилаштву, у вези чл. 22. КЗ СРЈ, **НАДЛЕЖАН ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ.**

### Образложење

Окружни суд у Београду се, решењем КВ број 1272/02 од 08. јула 2002. године огласио ненадлежним за поступање у кривичном предмету, против оптужених и за кривична дела, означена у уводу овог предлога, и по правоснажности тога решења списе предмета доставио Војном суду у Београду, као надлежном суду.

Председник претресног већа, доставио је ван расправном већу овог суда, предлог ИК број 165/02 од 28. фебруара 2003. године, да ван расправно веће поднесе предлог Савезном суду за сукоб надлежности, у овој кривично правној ствари. Као основно, у предлогу је навео да се Окружни суд у Београду неосновано огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету. Наиме, да из списка предмета, као и из диспозитива оптужнице Окружног јавног тужиоца у Београду КТ бр. 640/99 од 04. маја 2000. године, нема ни једног доказа да су делатности односно, радње оптужених, које им се стављају на терет, биле усмерене на прикупљање података од значаја за одбрану земље. Само ступање у обавештајну службу, као у конкретном случају, без радњи усмерених у правцу прикупљања података од значаја за одбрану земље, није одлучујуће за заснивање надлежности Војног суда. Ово посебно, када се има у виду да су сви оптужени цивилна лица.

Надаље, да из списка предмета као ни одбрана оптужених, нема ни једног доказа да су оптужени оружје, муницију или експлозив, који је код њих пронађен, задужили односно да им је дато на употребу. Управо, задуживање оружја, односно давање оружја или експлозивних материја на



302/69

употребу је, једно од битних обележја кривичног дела противзаконито располагање повереним оружјем из чл. 222. КЗ СРЈ, па пошто, нема тога доказа, то су се у радњама оптужених остварила обележја кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33. ЗООМ-а, како им се то правилно, оптужницом Окружног јавног тужиоца у Београду, ставља на терет.

Када су у питању остала кривична дела, која се оптуженима стављају на терет - кривично дело изнуде из чл. 180. КЗ Р Србије, и кривично дело убиства из чл. 47. КЗ Р Србије, ради се о делима која нису дела из искључиве надлежности Војног суда, имајући у виду да су оптужени цивилна лица.

Након разматрања Предлога председника претресног већа, списка предмета и Решења Окружног суда у Београду, веће овог суда је нашло да има места покретању сукоба надлежности, па је и ставило предлог, да Савезни суд одлучи о сукобу надлежности, из разлога који следе:

Према одредби чл. 9. тач. 1. Закона о војним судовима, војни судови суде за кривична дела која учине војна лица, а у случајевима предвиђеним овим Законом, и за кривична дела која учине друга лица. А, према одредби чл. 10.ст.1.тач.5. Закона о војним судовима, војни судови суде цивилним лицима за кривично дело шпијунаже из чл. 128. КЗ СРЈ, ако се подаци односе на одбрану земље.

У конкретном случају, по налажењу већа овог суда, није спорно да су сви оптужени цивилна лица. Само ступање у обавештајну службу, што се оптуженима ставља на терет, у конкретном случају, није одлучујуће за заснивање надлежности војних судова, већ мора да постоји делатност која је усмерена на прикупљање података од значаја за одбрану земље. У том правцу, не постоји ни један доказ у списима предмета - да су оптужени радњама које им се стављају на терет, радили на прикупљању таквих података, а у осталом, то не произлази из диспозитива оптужнице Окружног јавног тужиоца у Београду, КТ број 640/99 од 04. маја 2000. године. Стога је, по налажењу овог већа, за истаћи да само ступање у обавештајну службу, а без радњи усмерених у горе наведеном правцу, није одлучујуће за заснивање надлежности Војног суда, како то налази Окружни суд у Београду, у своме решењу, којим се огласио ненадлежним.

Стоји чињеница у наведеном решењу Окружног суда да је Војни суд искључиво надлежан за поступање када је у питању кривично дело противзаконито располагање повереним оружјем из чл. 222. КЗ СРЈ (чл.10.тач.8. Закона о војним судовима). Међутим, за истаћи је да ово кривично дело чини онај ко присвоји, отуђи, заложи, преда другоме на коришћење, оштети или уништи оружје, муницију или експлозив који су му дати на употребу и служе потребама одбране.

У конкретном случају, и по налажењу већа овог суда, у списима предмета не постоји ни један доказ да су оружје, муницију или експлозив, које су оптужени поседовали и које је од њих одузето, исто задужили односно да им је дато на употребу. Дакле, задуживање оружја, односно давање оружја, муниције или експлозива лицима на употребу је, једно од битних обележја предметног кривичног дела и опредељујуће је да ли се ради о овом кривичном делу, или евентуално о неком другом делу.

Пошто нема ни једног доказа да су оптужени оружје, муницију или експлозив добили на употребу, то у њиховим радњама, по налажењу Већа овог суда, нису остварена обележја кривичног дела противзаконито располагање повереним оружјем из чл. 222. КЗ СРЈ, за које дело је, истина, искључиво надлежан Војни суд, већ су у њиховим радњама остварена обележја кривичног дела неовлашћеног држања ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из чл. 33. ЗООМ-а Р Србије, како им се то правилно, оптужницом Окружног јавног тужиоца у Београду, ставља на терет.

Ни за остала кривична дела, која се оптуженима стављају на терет - кривично дело убиства из чл. 47.ст.2.тач.6. КЗ Р Србије, и кривично дело изнуде из чл. 180.ст.2. КЗ Р Србије, није надлежан Војни суд, имајући у виду да оптужени нису војна лица, односно да су оптужени цивилна лица, па је сходно томе, и за ова дела надлежан Окружни суд у Београду.

Код таквог стања ствари, а налазећи да је предлог председника претресног већа, основан, то Веће овог суда подноси предлог за одлучивање о сукобу надлежности предлаже да Савезни суд утврди да је за вођење кривичног поступка у овој кривично - правној ствари **НАДЛЕЖАН ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ.**

ЗАПИСНИЧАР

ЦЛ у ВЈ

Марина Стојков

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

пуковник

Ђорђе Трифуновић

